

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1984 Nr. 108

A. TITEL

*Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer, met twee Protocollen;
Wenen, 18 april 1961*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van Verdrag en Protocollen zijn geplaatst in *Trb.* 1962, 101.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1962, 159.

D. PARLEMENT

De artikelen 1 t/m 3 van de Rijkswet van 11 april 1984 (*Stb.* 147) luiden als volgt:

„Artikel 1

Het op 18 april 1961 tot stand gekomen Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer, waarvan de Engelse en de Franse tekst zijn geplaatst in *Tractatenblad* 1962, 101 en de vertaling in het Nederlands is geplaatst in *Tractatenblad* 1962, 159, wordt goedgekeurd voor het gehele Koninkrijk.

Artikel 2

Het bij het in artikel 1 genoemde Verdrag behorende, eveneens op 18 april 1961 tot stand gekomen Facultatief Protocol betreffende de verkrijging van nationaliteit, waarvan de Engelse en de Franse tekst zijn geplaatst in *Tractatenblad* 1962, 101 en de vertaling in het Nederlands is

geplaatst in Tractatenblad 1962, 159, wordt goedgekeurd voor het gehele Koninkrijk.

Artikel 3

Het bij het in artikel 1 genoemde Verdrag behorende, eveneens op 18 april 1961 tot stand gekomen Facultatief Protocol betreffende de verplichte regeling van geschillen, waarvan de Engelse en de Franse tekst zijn geplaatst in Tractatenblad 1962, 101, en de vertaling in het Nederlands is geplaatst in Tractatenblad 1962, 159, wordt goedgekeurd voor het gehele Koninkrijk.”.

Deze Rijkswet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken H. VAN DEN BROEK, de Minister van Justitie F. KORTHALS ALTES, de Staatssecretaris van Financiën H. E. KONING, de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid L. DE GRAAF en de Minister van Binnenlandse Zaken J. G. RIETKERK.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Kamerstukken II 1980/81 en 1982/83 – 16 644 (R 1158); Hand. II 1983/84, blz. 3276–3293; Kamerstukken I 1983/84, nrs. 123 en 139; Hand. I 1983/84, blz. 699.

Het Verdrag was in overeenstemming met artikel 60, tweede lid, van de Grondwet en artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk, medegedeeld aan de Eerste en de Tweede Kamer der Staten-Generaal, aan de Staten van Suriname en aan de Staten van de Nederlandse Antillen bij brieven van 7 december 1962 (Bijl. Hand. II 1962/63 – 6995 (R 316), nr. 1).

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben een akte van bekrachtiging nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

met betrekking tot het *Verdrag* in overeenstemming met zijn artikel 49:

Pakistan ¹⁾	29 maart 1962
Liberia	15 mei 1962
Ghana	28 juni 1962
Tanganjika ²⁾	5 november 1962
Joegoslavië	1 april 1963
Tsjechoslowakije ³⁾	24 mei 1963
Cuba ⁴⁾	26 september 1963
Guatemala ⁵⁾	1 oktober 1963
Argentinië	10 oktober 1963
Irak ⁶⁾	15 oktober 1963
Zwitserland	30 oktober 1963
Panama	4 december 1963

de Dominicaanse Republiek	14 januari 1964
de Sowjet-Unie ⁷⁾	25 maart 1964
de Staat Vaticaanstad	17 april 1964
Liechtenstein	8 mei 1964
Witrusland ⁸⁾	14 mei 1964
Japan	8 juni 1964
de Oekraïne ⁹⁾	12 juni 1964
het Verenigd Koninkrijk van Groot- Brittannië en Noord-Ierland ¹⁰⁾	1 september 1964
Ecuador ¹¹⁾	21 september 1964
Costa Rica	9 november 1964
de Bondsrepubliek Duitsland ¹²⁾ ¹³⁾ ¹⁴⁾ ¹⁵⁾	11 november 1964
Iran	3 februari 1965
Venezuela ¹⁶⁾	16 maart 1965
Brazilië	25 maart 1965
Polen ¹⁷⁾	19 april 1965
Mexico	16 juni 1965
de Democratische Republiek Kongo ¹⁸⁾	19 juli 1965
San Marino	8 september 1965
Hongarije ¹⁹⁾	24 september 1965
de Filippijnen	15 november 1965
Oostenrijk	28 april 1966
Canada ²⁰⁾	26 mei 1966
Luxemburg ²¹⁾	17 augustus 1966
Zweden	21 maart 1967
Ierland ²²⁾	10 mei 1967
Nigeria	19 juni 1967
Noorwegen	24 oktober 1967
Chili	9 januari 1968
Bulgarije ²³⁾	17 januari 1968
Australië ²⁴⁾	26 januari 1968
België ²⁵⁾	2 mei 1968
Denemarken ²⁶⁾	2 oktober 1968
Roemenië ²⁷⁾	15 november 1968
Italië	25 juni 1969
Finland	9 december 1969
China (Taiwan) ²⁸⁾	19 december 1969
Uruguay	10 maart 1970
Griekenland ²⁹⁾	16 juli 1970
Israël ³⁰⁾	11 augustus 1970
Nieuw-Zeeland ³¹⁾	23 september 1970
Korea ³²⁾	28 december 1970
Frankrijk ³³⁾	31 december 1970
Libanon	16 maart 1971
Senegal	12 oktober 1972
de Verenigde Staten van Amerika ³⁴⁾	13 november 1972

de Centraal Afrikaanse Republiek	19 maart 1973
Colombia	5 april 1973
Sri Lanka	2 juni 1978

met betrekking tot het *Facultatief Protocol betreffende de verkrijging van nationaliteit* in overeenstemming met zijn artikel IV door:

Tanganjika	5 november 1962
Joegoslavië	1 april 1963
Argentinië	10 oktober 1963
Irak	15 oktober 1963
de Dominicaanse Republiek	14 januari 1964
de Bondsrepubliek Duitsland ¹²⁾¹⁴⁾	11 november 1964
Iran	3 februari 1965
de Filippijnen	15 november 1965
Zweden	21 maart 1967
Noorwegen	24 oktober 1967
Denemarken	2 oktober 1968
Italië	25 juni 1969
Finland	9 december 1969
de Centraal Afrikaanse Republiek	19 maart 1973
Korea	7 maart 1977

met betrekking tot het *Facultatief Protocol betreffende de verplichte regeling van geschillen* in overeenstemming met zijn artikel VI door:

Tanganjika	5 november 1962
Joegoslavië	1 april 1963
Irak	15 oktober 1963
Zwitserland	22 november 1963
de Dominicaanse Republiek	13 februari 1964
Liechtenstein	8 mei 1964
Japan	8 juni 1964
het Verenigd Koninkrijk van Groot- Brittannië en Noord-Ierland	1 september 1964
Ecuador	21 september 1964
Costa Rica	9 november 1964
de Bondsrepubliek Duitsland ¹²⁾¹⁴⁾	11 november 1964
Iran	3 februari 1965
de Filippijnen	15 november 1965
Oostenrijk	28 april 1966
Luxemburg	17 augustus 1966
Zweden	21 maart 1967
Noorwegen	24 oktober 1967
België	2 mei 1968
Denemarken	2 oktober 1968
Italië	25 juni 1969
Finland	9 december 1969
Nieuw-Zeeland	23 september 1970

Frankrijk	31 december 1970
de Verenigde Staten van Amerika	13 november 1972
de Centraal Afrikaanse Republiek	19 maart 1973
Korea	25 januari 1977

¹⁾ De Permanent Vertegenwoordiger van Pakistan bij de Verenigde Naties heeft naar aanleiding van de bekrachtiging door China (Taiwan) op 28 juni 1971 het volgende medegedeeld:

"The Permanent Mission of Pakistan to the United Nations has the honour to communicate, upon instructions of its Government, that the only lawful government authorised to represent China in international relations and assume international obligations on behalf of that State is the Government of the People's Republic of China. The Government of Pakistan does not recognize the Chiang-kai-shek regime, either as the Government of the State of China, or that of the island of Formosa, which is a territory of the State of China, and wishes to place on record that no legal relationship, whatsoever, is created for it by the attempt of the Chiang-kai-shek regime to become a party to the Vienna Convention on Diplomatic Relations 1961."

Zie ook noot 28.

²⁾ Thans geheten Tanzania.

De Regering van Tanganjika en Zanzibar heeft het door de Sowjet-Unie gemaakte voorbehoud met betrekking tot artikel 11, eerste lid, (zie noot 7) op 22 juni 1964 formeel verworpen.

³⁾ Zie ook in verband met de toepasselijkverklaring van het Verdrag op het „Land" Berlijn door de Bondsrepubliek Duitsland, noot 12.

De Regering van Tsjechoslowakije heeft naar aanleiding van het door Bahrein gemaakte voorbehoud (zie rubriek F, noot 10) op 19 januari 1972 het volgende verklaard:

.....The Czechoslovak Socialist Republic raises objections against the abovementioned reservation and does not recognize that reservation submitted by the Government of the State of Bahrain.

The inviolability of diplomatic mail, mostly transported by diplomatic couriers, is absolute and unexceptional. It is the obligation of all States to ensure its inviolability and to abstain from its opening or detention.

The reservation is not compatible with the object and purpose of the Convention in the sense of the advisory opinion of the International Court of Justice, it cannot be considered admissible since it is contrary to a valid norm of general international law and a fundamental provision of the Convention. (vertaling).

De Regering van Tsjechoslowakije heeft tegen het door Libië onder 3 gemaakte voorbehoud (zie rubriek F, noot 16) op 28 oktober 1977 bezwaar gemaakt en wel als volgt:

"The instruments of accession of the Libyan Arab Jamahiriya to the Vienna Convention on diplomatic relations contain a reservation, made by the Libyan Government in respect of para. 4 Art. 27 of the said Convention, covering the legal regime of diplomatic mail.

In this connection the Permanent Mission of the Czechoslovak Socialist Republic to the United Nations wishes to inform the Secretary General that the Czechoslovak Socialist Republic does not consider itself to be bound by the above-mentioned reservation.

The principle of the inviolability of diplomatic mail, as stated in paras. 3 and 4 of Art. 27 of the Vienna Convention, is generally recognized in international law and is absolute and without exception in the sphere of its applicability.”

De Regering van Tsjechoslowakije heeft naar aanleiding van de door China gemaakte voorbehouden (zie rubriek F, noot 13) op 12 december 1977 het volgende medegedeeld:

“The Government of the Czechoslovak Socialist Republic does not recognize the validity of the reservations expressed by the People’s Republic of China concerning paragraphs 2, 3 and 4 of article 37 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations.”

4) Onder het volgende voorbehoud:

The Revolutionary Government of Cuba makes an explicit reservation in respect of the provisions of articles 48 and 50 of the Convention, because it considers that, in view of the nature of the contents of the Convention and the subject it concerns, all free and sovereign States have the right to participate in it; for that reason, the Revolutionary Government of Cuba favours facilitating the admission of all countries of the International Community, without any distinction based on the extent of a State’s territory, the number of its inhabitants or its social, economic or political system. (*vertaling*).

Zie ook noot 5.

5) De Regering van Guatemala heeft het door Cuba gemaakte voorbehoud (zie noot 4) op 23 december 1963 formeel verworpen.

6) Onder bevestiging van het bij de ondertekening gemaakte voorbehoud (zie *Trb.* 1962, 101, blz. 43).

7) Onder het volgende voorbehoud en de volgende verklaring:

Reservation concerning article 11, paragraph 1:

In accordance with the principle of the equality of rights of States, the Union of Soviet Socialist Republics considers that any difference of opinion regarding the size of a diplomatic mission should be settled by agreement between the sending State and the receiving State.

Declaration concerning article 48 and 50:

The Union of Soviet Socialist Republics considers it necessary to draw attention to the discriminatory nature of articles 48 and 50 of the Convention, under the terms of which a number of States are precluded from acceding to the Convention. The Convention deals with matters which affect the interests of all States and should therefore be open for accession by all States. In accordance with the principle of sovereign equality, no State has the right to bar other States from accession to a Convention of this nature. (*vertaling*).

Zie met betrekking tot het voorbehoud en/of de verklaring ook deze rubriek, noten 2, 10, 13, 20, 21, 24, 25, 26, 29, 31 en 33, en rubriek F, noten 24, 26, 27 en 28.

De Regering van de Sowjet-Unie heeft naar aanleiding van de bekrachtiging van het Verdrag door China (Taiwan) op 2 april 1970 het volgende verklaard.

.....the participation of the so-called “Government of China”, as referred to in the Secretariat’s letter, in the Vienna Convention on Diplomatic Relations is illegal, since that Government represents no one and has no right to speak on behalf of China. There is in the world only one Chinese State, the People’s Republic of China. (*vertaling*).

Zie ook noot 28.

De Regering van de Sowjet-Unie heeft naar aanleiding van het door Bahrein

gemaakte voorbehoud (zie rubriek F, noot 10) op 6 juni 1972 het volgende medegedeeld:

.....This reservation is contrary to the principle of the inviolability of the diplomatic bag, which is recognized in international practice, and is therefore unacceptable. (*vertaling*).

Zie ook in verband met de toepasselijkverklaring van het Verdrag op het „Land” Berlijn door de Bondsrepubliek Duitsland, noot 12.

De Regering van de Sowjet-Unie heeft naar aanleiding van de door China gemaakte voorbehouden (zie rubriek F, noot 13) op 11 oktober 1977 het volgende verklaard.

The Government of the Union of Soviet Socialist Republics does not recognize the validity of the reservation expressed by the People's Republic of China concerning paragraphs 2, 3 and 4 of article 37 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 1961. (*vertaling*).

De Regering van de Sowjet-Unie heeft naar aanleiding van het door Libië onder 3 gemaakte voorbehoud (zie rubriek F, noot 16) op 7 november 1977 het volgende verklaard:

“The Government of the Union of Soviet Socialist Republics does not consider itself bound by the reservation made by the Socialist People's Libyan Arab Jamahiriya concerning article 27 of the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations.”

De Regering van de Sowjet-Unie heeft naar aanleiding van het door Saoedi-Arabië onder 1 gemaakte voorbehoud (zie rubriek F, noot 21) op 16 februari 1982 het volgende verklaard:

The Government of the Union of Soviet Socialist Republics does not recognize the validity of the reservation made by the Government of the Kingdom of Saudi Arabia on its accession to the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations, since that reservation is contrary to one of the most important provisions of the Convention, namely, that the diplomatic bag shall not be opened or detained. (*vertaling*).

⁸⁾ Onder hetzelfde voorbehoud en dezelfde verklaring als afgelegd door de Sowjet-Unie (zie noot 7).

Zie met betrekking tot het voorbehoud en/of de verklaring ook deze rubriek, noten 10, 13, 20, 21, 24, 25, 26, 29, 31 en 33 en rubriek F, noten 24, 26, 27 en 28.

De Regering van Witrusland heeft naar aanleiding van de bekrachtiging door China (Taiwan) op 4 juni 1970 het volgende verklaard:

The Government of the Byelorussian Soviet Socialist Republic considers that the participation of the so-called “Government of China” in the Vienna Convention on Diplomatic Relations, done at Vienna on 18 April 1961, is illegal inasmuch as the said “Government” does not represent the Chinese people and has no right to speak for China. The Government of the Byelorussian Soviet Socialist Republic considers that there is only one Chinese State, namely the People's Republic of China. (*vertaling*).

Zie ook noot 28.

De Regering van Witrusland heeft tegen de door China gemaakte voorbehouden (zie rubriek F, noot 13) op 2 november 1977 bezwaar gemaakt en wel als volgt:

The Government of the Byelorussian Soviet Socialist Republic does not recognize the validity of the reservation made by the Chinese People's Republic to paragraphs 2, 3 and 4 of article 37 of the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations. (*vertaling*).

Zie ook in verband met de toepasselijkverklaring van het Verdrag op het „Land” Berlijn door de Bondsrepubliek Duitsland, noot 12.

⁹⁾ Onder hetzelfde voorbehoud en dezelfde verklaring als afgelegd door de Sowjet-Unie (zie noot 7).

Zie met betrekking tot het voorbehoud en/of de verklaring ook deze rubriek noten 10, 13, 20, 21, 24, 25, 26, 29, 31 en 33 en rubriek F, noten 24, 26, 27 en 28.

De Permanente Vertegenwoordiging van de Oekraïne bij de Verenigde Naties heeft naar aanleiding van de bekrachtiging door China (Taiwan) op 7 mei 1970 het volgende medegedeeld:

The Permanent Mission of the Ukrainian Soviet Socialist Republic to the United Nations..... wishes to state that the Government of the Ukrainian Soviet Socialist Republic considers that participation in the Vienna Convention on Diplomatic Relations by the so-called “Government of China” – as it is described in the Secretariat note – is illegal, since this Government does not represent the Chinese people and does not have the right to speak on behalf of China. The Government of the Ukrainian Soviet Socialist Republic takes the view that there is only one Chinese State in the world – the People’s Republic of China. (*vertaling*).

De Regering van de Oekraïne heeft naar aanleiding van het door Bahrein gemaakte voorbehoud (zie rubriek F, noot 10) op 28 juli 1972 het volgende medegedeeld:

The reservation made by the Government of Bahrain to the above-mentioned Convention is contrary to the principle of the inviolability of the diplomatic bag, which is generally recognized in international practice, and is therefore unacceptable to the Ukrainian Soviet Socialist Republic. (*vertaling*).

Zie ook in verband met de toepasselijkverklaring van het Verdrag op het „Land” Berlijn door de Bondsrepubliek Duitsland, noot 12.

De Regering van de Oekraïne heeft naar aanleiding van de door China gemaakte voorbehouden (zie rubriek F, noot 13) op 24 oktober 1977 bezwaar gemaakt en wel als volgt:

“The Government of the Ukrainian Soviet Socialist Republic does not recognize as valid the reservation to article 37, paragraphs 2, 3 and 4, of the Vienna Convention on Diplomatic Relations made by the People’s Republic of China.”.

¹⁰⁾ Onder de volgende verklaring:

“The Government of the United Kingdom do not regard as valid the reservation to paragraph 2 of article 37 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations made by the United Arab Republic. Further, the Government of the United Kingdom do not regard the statement concerning paragraph 1 of Article 11 of the Convention made by the Byelorussian Soviet Socialist Republic, the Ukrainian Soviet Socialist Republic and the Union of Soviet Socialist Republics as modifying any rights and obligations under that paragraph.”.

(Zie voor genoemde voorbehouden resp. rubriek F, noot 1, en deze rubriek noten 8, 9 en 7).

Een zelfde verklaring als hierboven, eerste zin, heeft de Regering van het Verenigd Koninkrijk afgelegd op 19 juni 1968, 23 augustus 1968 en 10 december 1968 naar aanleiding van de door Kamboedja, Marokko en Portugal gemaakte voorbehouden met betrekking tot artikel 37, tweede lid, (zie rubriek F, resp. noten 2, 6 en 7).

Een zelfde verklaring als hierboven, tweede zin, heeft de Regering van het Verenigd Koninkrijk afgelegd op 7 juni 1967, 29 maart 1968, 16 april 1973 en 4 februari 1977 naar aanleiding van het door de Mongoolse Volksrepubliek, Bulgarije, de Duitse Democratische Republiek en Jemen (Zuid-) gemaakte voorbehoud met betrekking tot artikel 11, eerste lid, (zie resp. rubriek F, noot 4, deze rubriek, noot 23, en rubriek F, noten 11 en 14).

De Regering van het Verenigd Koninkrijk heeft naar aanleiding van het door Bahrein gemaakte voorbehoud (zie rubriek F, noot 10) op 13 maart 1973 het volgende medegedeeld:

"The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland wish to put on record that they do not regard as valid the reservation to paragraph 3 of Article 27 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations made by the Government of Bahrain."

Zie ook in verband met de toepasselijkverklaring van het Verdrag op het „Land” Berlijn door de Bondsrepubliek Duitsland, noot 12.

De Regering van het Verenigd Koninkrijk heeft naar aanleiding van de door China gemaakte voorbehouden (zie rubriek F, noot 13) op 25 januari 1977 het volgende medegedeeld:

"The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland does not regard as valid the reservations to paragraphs 2, 3 and 4 of Article 37 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations made by the People's Republic of China."

¹¹⁾ Onder intrekking van het bij ondertekening gemaakte voorbehoud (zie *Trb.* 1962, 101, blz. 34).

¹²⁾ Onder de verklaring dat het Verdrag en de beide Protocollen met ingang van de datum van inwerkingtreding van de Bondsrepubliek Duitsland, mede van toepassing zullen zijn op het „Land” Berlijn.

Tegen de toepasselijkverklaring van de akten op het „Land” Berlijn is bezwaar gemaakt door de Regeringen van Albanië, Bulgarije, de Duitse Democratische Republiek, Hongarije, de Oekraïne, Polen, Roemenië, de Sowjet-Unie, Tsjecho-Slowakije en Witrusland. Hierop is op de gebruikelijke wijze gereageerd door de Regeringen van de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika.

¹³⁾ Onder de volgende verklaring:

"The Government of the Federal Republic of Germany considers as incompatible with the letter and spirit of the Convention the reservation made by the Union of Soviet Socialist Republics, the Byelorussian Soviet Socialist Republic and the Ukrainian Soviet Socialist Republic concerning article 11 of the Convention."

(Zie voor bovenbedoelde voorbehouden noten 7, 8 en 9).

In soortgelijke bewoordingen heeft de Bondsrepubliek op 10 mei 1967, 9 juli 1968, 25 september 1974 en 4 maart 1977 gereageerd op het door de Mongoolse Volksrepubliek, Bulgarije, de Duitse Democratische Republiek en Jemen (Zuid-) gemaakte voorbehoud met betrekking tot artikel 11, eerste lid (zie resp. rubriek F, noot 4, deze rubriek, noot 23, rubriek F, noten 11 en 14).

¹⁴⁾ De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland heeft met verwijzing naar haar bekrachtiging van het Verdrag en de beide Protocollen op 22 maart 1965 het volgende medegedeeld:

"The Federal Republic of Germany is not a Party to the Statute of the

International Court of Justice. In order to meet her obligations under article I of the Optional Protocol on the Compulsory Settlement of Disputes, and in accordance with Security Council resolution of 15 October 1946 on the conditions under which the International Court of Justice shall be open to States not Parties to that Statute (resolution 9 (1946) adopted by the Security Council at its 76th meeting), the Federal Republic has issued a declaration accepting the competence of the International Court of Justice for the disputes named in article I of the Optional Protocol on the Compulsory Settlement of Disputes. This declaration also applies to the disputes named in article IV of the Optional Protocol on the Compulsory Settlement of Disputes which arise from the interpretation or application of the Optional Protocol on the Acquisition of Nationality."

¹⁵⁾ De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland heeft naar aanleiding van de door de Verenigde Arabische Republiek en Kambodja gemaakte voorbehouden (zie rubriek F, resp. noten 1 en 2) op 16 maart 1967 het volgende verklaard:

"The Government of the Federal Republic of Germany regards the reservations made by the United Arab Republic and the Kingdom of Cambodia to article 37, paragraph 2, of the Convention on Diplomatic Relations of 18 April 1961, as incompatible with the content and spirit of the aforementioned Convention."

Een soortgelijke verklaring heeft de Regering van de Bondsrepubliek afgelegd op 23 december 1968 en 11 december 1980 naar aanleiding van de door Marokko, Portugal en Vietnam met betrekking tot artikel 37, tweede lid, gemaakte voorbehouden (zie rubriek F, resp. noten 6, 7 en 19).

De Regering van de Bondsrepubliek heeft naar aanleiding van het door Bahrein gemaakte voorbehoud (zie rubriek F, noot 10) op 4 februari 1975 het volgende verklaard:

The Government of the Federal Republic of Germany regards the reservation made by the Government of Bahrain in respect of paragraph 3 of article 27 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 18 April 1961 as incompatible with the object and purpose of the Convention. (*vertaling*).

De Regering van de Bondsrepubliek heeft tegen de door China gemaakte voorbehouden (zie rubriek F, noot 13) op 6 mei 1977 bezwaar gemaakt en wel als volgt:

"The Government of the Federal Republic of Germany does not regard as valid the reservations made by the People's Republic of China in respect of article 37 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 18 April 1961. This declaration is not to be regarded as preventing the Convention's entry into force as between the Federal Republic of Germany and the People's Republic of China."

De Regering van de Bondsrepubliek heeft tegen het door Libië gemaakte voorbehoud (zie rubriek F, noot 16) bezwaar gemaakt op 19 september 1977 en wel als volgt:

"The Government of the Federal Republic of Germany does not regard as valid the reservation made by the Libian Arab Jamahiriya in respect of article 27 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 18 April 1961. This declaration is not to be regarded as preventing the Convention's entry into force as between the Federal Republic of Germany and the Libiyan Arab Jamahiriya."

Een soortgelijke verklaring is afgelegd door de Bondsrepubliek op 15 mei 1981 naar aanleiding van het door Saoedi-Arabië met betrekking tot artikel 27 gemaakte voorbehoud (zie rubriek F, noot 21).

De Regering van de Bondsrepubliek heeft tegen het door Syrië gemaakte voorbehoud (zie rubriek F, noot 18) bezwaar gemaakt op 11 juli 1979 en wel als volgt:

The Government of the Federal Republic of Germany does not regard as valid the reservation made by the Syrian Arab Republic in respect of article 36, paragraph 1, of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 18 April 1961. This declaration should not be interpreted as preventing the entry into force of the Convention as between the Federal Republic of Germany and the Syrian Arab Republic. (*vertaling*).

De Regering van de Bondsrepubliek heeft naar aanleiding van de door Soedan gemaakte voorbehouden (zie rubriek F, noot 22) op 30 september 1981 het volgende verklaard:

The Government of the Federal Republic of Germany regards the reservations made by the Government of the Democratic Republic of the Sudan in respect of article 37, paragraph 2, and of article 38 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 18 April 1961 as incompatible with the object and purpose of the Convention. This declaration is not to be interpreted as preventing the entry into force of the Convention as between the Federal Republic of Germany and the Democratic Republic of the Sudan.

¹⁶⁾ Onder het volgende voorbehoud:

Under the Constitution of Venezuela, all Venezuelan nationals are equal before the law and none may enjoy special privileges; for that reason I make a formal reservation to article 38 of the Convention. (*vertaling*).

¹⁷⁾ De Regering van Polen heeft naar aanleiding van de bekrachtiging door China (Taiwan) op 2 december 1970 het volgende medegedeeld:

".....the Government of the Polish People's Republic considers the ratification of the above mentioned Convention by the so-called Government of China as null and void, since the only lawful Government authorized to represent China in international relations and to assume international obligations on behalf of this State is the Government of the People's Republic of China."

Zie ook noot 28.

Zie ook in verband met de toepasselijkverklaring van het Verdrag op het „Land" Berlijn door de Bondsrepubliek Duitsland, noot 12.

De Regering van Polen heeft naar aanleiding van het door Bahrein gemaakte voorbehoud (zie rubriek F, noot 10) op 3 november 1975 het volgende verklaard:

"The reservation made by the Government of Bahrein to article 27 paragraph 3 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations, done at Vienna on 18 April 1961, is not compatible with the object and purpose of this Convention. It is contrary to fundamental principles of diplomatic international law. Therefore, the Polish People's Republic does not recognize this reservation as valid."

De Regering van Polen heeft naar aanleiding van het door Libië onder 3 gemaakte voorbehoud (zie rubriek F, noot 16) op 7 maart 1978 bezwaar gemaakt en wel als volgt:

"The principles of inviolability of diplomatic pouch and freedom of communication are generally recognized in international law and cannot be changed by unilateral reservation.

This objection does not prevent entry into force of the Convention as between the Polish People's Republic and the Libyan Arab Jamahiriya."

¹⁸⁾ Thans geheten: Zaïre.

¹⁹⁾ Onder een soortgelijke verklaring als afgelegd door de Sowjet-Unie (zie noot 7).

Zie ook deze rubriek, noot 21).

Zie ook in verband met de toepasselijkverklaring van het Verdrag op het "Land" Berlijn door de Bondsrepubliek Duitsland, noot 12.

De Regering van Hongarije heeft naar aanleiding van het door Bahrein gemaakte voorbehoud (zie rubriek F, noot 10) op 7 juli 1975 het volgende verklaard:

"The reservation made by the Government of Bahrain to article 27, paragraph 3, of the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations is contrary to the principle of the inviolability of the diplomatic bag which is generally recognized in the international practice, and is incompatible with the objectives of the Convention.

Therefore, the Hungarian People's Republic does not recognize this reservation as valid."

De Regering van Hongarije heeft naar aanleiding van de door China gemaakte voorbehouden (zie rubriek F, noot 13) op 6 september 1978 het volgende medegedeeld:

"The Government of the Hungarian People's Republic does not recognize the validity of the reservation made by the Chinese People's Republic to paragraphs 2, 3 and 4 of article 37 of the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations."

²⁰⁾ Onder de volgende verklaring:

"The Government of Canada does not regard the statement concerning paragraph 1 of Article 11 of the Convention made by the Byelorussian Soviet Socialist Republic, the Ukrainian Soviet Socialist Republic and the Union of Soviet Socialist Republics as modifying any rights or obligations under this paragraph."

(Zie voor bovenbedoelde verklaring resp. noten 8, 9 en 7).

De Regering van Canada heeft naar aanleiding van de voorbehouden, resp. verklaringen gemaakt, resp. afgelegd door China, de Verenigde Arabische Republiek, Kambodja, Marokko (zie rubriek F, resp. noten 13, 1, 2 en 6), de Mongoolse Volksrepubliek, Bulgarije, de Duitse Democratische Republiek, Jemen (Zuid-) (zie resp. rubriek F, noot 4, deze rubriek, noot 23, rubriek F, noten 11 en 14), Bahrein, Koeweit en Libië (zie rubriek F, resp. noten 10, 9 en 16) op 16 maart 1978 het volgende verklaard:

"The Government of Canada does not regard as valid the reservations to paragraphs 2, 3 and 4 of article 37 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations made by the People's Republic of China. Similarly the Government of Canada does not regard as valid the reservations to paragraph 2 of article 37 of the Convention which have been made by the Government of the United Arab Republic (now the Arab Republic of Egypt), the Government of Cambodia (now Kampuchea) and the Government of the Kingdom of Morocco.

The Government of Canada does not regard the statement concerning paragraph 1 of article 11 of the Convention made by the Government of the Mongolian People's Republic, the Government of Bulgaria, the Government of the German Democratic Republic and the People's Democratic Republic of Yemen as modifying any rights and obligations under that paragraph.

The Government of Canada also desires to place on record that it does not regard as valid reservations to paragraph 3 of article 27 of the Convention made by the Government of Bahrain and the reservations to paragraph 4 of article 27 made by the State of Kuwait and the Government of the Libyan Arab Jamahiriya."

21) De Regering van Luxemburg heeft naar aanleiding van het door de Sowjet-Unie, Witrusland en de Oekraïne gemaakte voorbehoud en afgelegde verklaring (zie noten 7, 8 en 9) op 18 januari 1965 het volgende verklaard:

«Se référant à la réserve et à la déclaration faites au moment de la ratification de la Convention par les Gouvernements de l'Union des Républiques socialistes soviétiques, de la République socialiste soviétique de Biélorussie et de la République socialiste soviétique d'Ukraine, le Gouvernement luxembourgeois regrette de ne pouvoir accepter cette réserve ni cette déclaration qui tendent à modifier l'effet de certaines dispositions de la Convention de Vienne.»

De Regering van Luxemburg heeft naar aanleiding van de door Hongarije afgelegde verklaring (zie noot 19) op 25 oktober 1965 het volgende medegedeeld:

«.....le Gouvernement luxembourgeois regrette de ne pouvoir accepter cette déclaration.»

22) De Regering van Ierland heeft naar aanleiding van de door China gemaakte voorbehouden (zie rubriek F, noot 13) op 17 januari 1978 het volgende medegedeeld:

“The Government of Ireland object to the reservations made by the Government of the People's Republic of China concerning the provisions relating to Nuncios and the representative of the Holy See in articles 14 and 16 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations. The Government of Ireland do not regard these reservations as modifying any rights or obligations under those articles.

The Government of Ireland do not regard as valid the reservations made by the Government of the People's Republic of China to paragraphs 2, 3 and 4 of article 37.

This statement is not to be regarded as preventing the entry into force of the Convention as between Ireland and the People's Republic of China.”

23) Onder het volgende voorbehoud en de volgende verklaring:

«*Réserve concernant l'article 11, alinéa 1:*

Partant du principe de l'égalité entre les Etats, la République populaire de Bulgarie estime qu'en cas de désaccord sur le nombre du personnel de la mission diplomatique cette question devra être tranchée par voie d'arrangement entre l'Etat accréditant et l'Etat de résidence.

Déclaration concernant les articles 48 et 50:

La République populaire de Bulgarie estime nécessaire de souligner que les articles 48 et 50 de la Convention, qui excluent un certain nombre d'Etats de la possibilité d'y adhérer, ont un caractère discriminatoire. Les dispositions de ces articles sont incompatibles avec la nature même de la Convention, qui a un caractère universel et doit être ouverte à l'adhésion de tous les Etats. En vertu du principe de l'égalité aucun Etat n'a le droit d'empêcher d'autres Etats d'adhérer à une convention de ce genre.»

Zie ook deze rubriek, noten 10, 13, 20, 26, 29, 31 en 33, en rubriek F, noten 24, 27 en 28.

Zie ook in verband met de toepasselijkverklaring van het Verdrag op het „Land” Berlijn door de Bondsrepubliek Duitsland, noot 12.

De Regering van Bulgarije heeft naar aanleiding van de bekrachtiging van het Verdrag door China (Taiwan) op 14 april 1970 het volgende verklaard:

The Government of the People's Republic of Bulgaria considers the ratification by the so-called Chinese Government, representing the Chiang Kai-shek regime, of the Vienna Convention of 18 April 1961 on Diplomatic Relations to be null and void. The only lawful Government authorized to speak for China and to represent

it in international affairs is the Government of the People's Republic of China. (*vertaling*).

De Regering van Bulgarije heeft naar aanleiding van de bekrachtiging van het Verdrag door Korea op 12 maart 1971 het volgende medegedeeld:

..... The Government of the People's Republic of Bulgaria considers as null and void the ratification of the said Convention by South Korea, for the South Korean authorities cannot speak on behalf of Korea. (*vertaling*)

De Regering van Bulgarije heeft naar aanleiding van het door Bahrein gemaakte voorbehoud (zie rubriek F, noot 10) op 22 september 1972 het volgende verklaard:

«Le Gouvernement de la République populaire de Bulgarie ne saurait reconnaître la validité de la réserve formulée par le Gouvernement bahreinite au sujet du paragraphe 3 de l'article 27 de la Convention de Vienne sur les relations diplomatiques.».

De Regering van Bulgarije heeft naar aanleiding van het door Libië gemaakte voorbehoud (zie rubriek F, noot 16) op 18 augustus 1977 bezwaar gemaakt en wel als volgt:

"The Bulgarian Government does not consider itself to be bound by the reservation made by the Libyan Arab Jamahiriya concerning the application of article 27, paragraph 3, of the Vienna Convention on Diplomatic Relations."

De Regering van Bulgarije heeft naar aanleiding van het door Saoedi-Arabië onder 1 gemaakte voorbehoud (zie rubriek F, noot 21) op 23 juni 1981 bezwaar gemaakt en wel als volgt:

"The Government of the People's Republic of Bulgaria does not consider itself bound by the reservation made by the Government of the Kingdom of Saudi Arabia on its accession to the Vienna Convention on Diplomatic Relations regarding the immunity of the diplomatic bag and the right of the competent authorities of the Kingdom of Saudi Arabia to demand the opening of the diplomatic bag and, in case of refusal on the part of the diplomatic mission concerned, its return.

It is the understanding of the Government of the People's Republic of Bulgaria that the reservation thus made is in violation of article 27, para. 4 of the 1961 Convention on Diplomatic Relations."

24) De Regering van Australië heeft onder verwijzing naar haar bekrachtiging op 14 maart 1968 het volgende verklaard:

"The Government of the Commonwealth of Australia does not regard the statements concerning paragraph (1) of Article 11 made by the Byelorussian Soviet Socialist Republic, the Ukrainian Soviet Socialist Republic, the Union of Soviet Socialist Republics and the Mongolian People's Republic as modifying any rights or obligations under that paragraph.

The Government of the Commonwealth of Australia declares that it does not recognize as valid the reservations to paragraph 2, Article 37, of the Convention made by the United Arab Republic and by Cambodia."

(Zie voor bovenbedoelde verklaringen resp. deze rubriek, noten 8, 9 en 7, en rubriek F, noot 4;

zie voor bovenbedoelde voorbehouden rubriek F, resp. noten 1 en 2).

Een soortgelijke verklaring als hierboven, eerste alinea, heeft de Regering van Australië afgelegd op 6 september 1973 en 21 juni 1978 naar aanleiding van de door de Duitse Democratische Republiek en Jemen (Zuid-) afgelegde verklaringen met betrekking tot artikel 11, eerste lid, (zie rubriek F, noten 11 en 14).

Een zelfde verklaring als hierboven, tweede alinea, heeft de Regering van Australië afgelegd op 20 november 1970 en 25 januari 1977 naar aanleiding van de door Marokko, Portugal en China gemaakte voorbehouden met betrekking tot

resp. artikel 37, tweede lid, en artikel 37 tweede, derde en vierde lid (zie rubriek F, noten 6, 7 en 13).

De Regering van Australië heeft naar aanleiding van het door Saoedi-Arabië, Bahrein, Koeweit en Libië gemaakte voorbehoud met betrekking tot de behandeling van de diplomatieke tas (zie rubriek F, resp. noten 21, 10, 9 en 16) op 22 februari 1983 bezwaar gemaakt en wel als volgt:

“Australia does not regard as valid the reservations made by the Kingdom of Saudi Arabia, the State of Bahrain, the State of Kuwait and the Socialist People's Libyan Arab Jamahiriya, in respect of treatment of the diplomatic bag under article 27 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations.”

²⁵⁾ Onder de volgende verklaringen:

«Le Gouvernement belge considère la déclaration de la République socialiste soviétique de Biélorussie, de la République populaire mongole, de la République socialiste soviétique d'Ukraine et de l'Union des Républiques socialistes soviétiques relative au paragraphe 1 de l'article 11, comme incompatible avec la lettre et l'esprit de la Convention et comme ne modifiant aucun droit ni aucune obligation découlant de ce paragraphe.

Le Gouvernement belge considère en outre la réserve faite par la République arabe unie et le Royaume du Cambodge au paragraphe 2 de l'article 37, comme incompatible avec la lettre et l'esprit de la Convention.»

(Zie voor de in de eerste alinea bedoelde verklaringen resp. deze rubriek, noot 8, rubriek F, noot 4, deze rubriek, noten 9 en 7;

zie voor de in de tweede alinea bedoelde voorbehouden rubriek F, resp. noten 1 en 2).

De Regering van België heeft op 28 januari 1975 naar aanleiding van de voorbehouden van Bahrein, de Verenigde Arabische Republiek, Kambodja en Marokko (zie rubriek F, resp. noten 10, 1, 2 en 6) het volgende verklaard:

«Le Gouvernement du Royaume de Belgique fait objection aux réserves formulées en ce qui concerne le paragraphe 3 de l'article 27 par Bahrein, le paragraphe 2 de l'article 37 par la République arabe unie (maintenant République arabe d'Egypte), par le Cambodge (maintenant République khmère) et par le Maroc. Le Gouvernement considère toutefois que la Convention reste en vigueur entre lui-même et les Etats susmentionnés, respectivement, sauf à l'égard des dispositions qui font dans chaque cas l'objet desdites réserves.»

²⁶⁾ Onder het volgende voorbehoud:

“The Government of Denmark does not regard the statement concerning paragraph 1 of Article 11 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations made by the People's Republic of Bulgaria, the Byelorussian Soviet Socialist Republic, the Mongolian People's Republic, the Ukrainian Soviet Socialist Republic and the Union of Soviet Socialist Republics as modifying any rights and obligations under that paragraph. Further, the Government of Denmark does not regard as valid the reservation to paragraph 2 of Article 37 made by the United Arab Republic, Cambodia and Morocco. This statement shall not be regarded as precluding the entry into force of the Convention between Denmark and the above-mentioned countries.”

(Zie voor de in de eerste zin bedoelde verklaringen resp. deze rubriek, noten 23 en 8, rubriek F, noot 4, en deze rubriek noten 9 en 7;

zie voor de in de tweede zin bedoelde voorbehouden rubriek F, resp. noten 1, 2 en 6).

Een soortgelijke verklaring als hierboven, tweede zin, heeft Denemarken afgelegd op 5 augustus 1970 en 29 maart 1977 naar aanleiding van de door Portugal

en China gemaakte voorbehouden met betrekking tot resp. artikel 37, tweede lid, en artikel 37, tweede, derde en vierde lid (zie rubriek F, resp. noten 7 en 13).

²⁷⁾ Onder de volgende verklaring:

«Le Conseil d'Etat de la République socialiste de Roumanie estime que les dispositions des articles 48 et 50 de la Convention sur les relations diplomatiques, faite à Vienne, le 18 avril 1961, ne sont pas en concordance avec le principe en vertu duquel tous les Etats ont le droit de devenir parties aus traités multilatéraux qui réglementent des questions d'intérêt général.»

Zie ook in verband met de toepasselijkverklaring van het Verdrag op het „Land” Berlijn door de Bondsrepubliek Duitsland, noot 12.

De Regering van Roemenië heeft naar aanleiding van de bekrachtiging door China (Taiwan) op 22 februari 1970 het volgende verklaard:

In the opinion of the Government of the Socialist Republic of Romania the ratification of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 18 April 1961 by the so-called authorities of Chiang Kai-shek is null and void, since the only Government entitled to assume obligations on behalf of China and to represent it in international relations is the Government of the People's Republic of China. (vertaling)

De Regering van Roemenië heeft naar aanleiding van de bekrachtiging door Korea op 26 februari 1971 het volgende medegedeeld:

The Government of the Socialist Republic of Romania considers that the ratification of the Convention on Diplomatic Relations, signed at Vienna on 18 April 1961, by the “Republic of Korea” is an illegal act for the authorities of South Korea can, in no case, act on behalf of Korea. (vertaling).

Zie ook noot 32.

²⁸⁾ China (Taiwan) wordt door het Koninkrijk der Nederlanden niet erkend.

Zie in verband met de bekrachtiging van het Verdrag door China (Taiwan) ook deze rubriek, noten 1, 7, 8, 9, 17, 23 en 27, en rubriek F, noot 4.

De Regering van China (Taiwan) heeft naar aanleiding van de door de Mongoolse Volksrepubliek afgelegde verklaring met betrekking tot de bekrachtiging door China (Taiwan) (zie rubriek F, noot 4) op 10 april 1970 het volgende verklaard:

“The Republic of China, a sovereign state and Member of the United Nations, attended the 1961 Conference on Diplomatic Intercourse and Immunities, contributed to the formulation of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 1961, signed the Convention on 18 April 1961 and duly deposited the instrument of ratification thereof with the Secretary-General of the United Nations on 19 December 1969. Any statements or reservations relating to the afore-mentioned Convention, that are incompatible with or derogatory to the legitimate position of the Government of the Republic of China shall in no way affect the rights and obligations of the Republic of China under this Convention.”

Een gelijkkluidende verklaring heeft de Regering van China (Taiwan) afgelegd op 14 april 1970, 22 juni 1970, 23 juli 1970, 7 januari 1971, 24 augustus 1971 naar aanleiding van de resp. door de Sowjet-Unie, Bulgarije, Witrusland, Polen en Pakistan afgelegde verklaringen (zie resp. noten 7, 23, 8, 17 en 1).

²⁹⁾ Onder intrekking van het bij de ondertekening gemaakte voorbehoud (zie *Trb.* 1962, 101, blz. 43) en onder de verklaring dat Griekenland het voorbehoud met betrekking tot artikel 11, eerste lid, van het Verdrag gemaakt door Bulgarije, Witrusland, de Mongoolse Volksrepubliek, de Oekraïne en de Sowjet-Unie, alsmede het voorbehoud met betrekking tot artikel 37, tweede lid, gemaakt door

Kambodja, Marokko, Portugal en de Verenigde Arabische Republiek, niet kan aanvaarden.

(Zie voor bovenbedoeld voorbehoud met betrekking tot artikel 11, eerste lid, deze rubriek, noten 23 en 8, rubriek F, noot 4, en deze rubriek, noten 9 en 7;

zie voor bovenbedoelde voorbehouden met betrekking tot artikel 37, tweede lid, rubriek E, noten 2, 6, 7 en 1.)

³⁰⁾ De Regering van Israël heeft naar aanleiding van de door Koeweit afgelegde verklaring (zie rubriek F, noot 9) op 5 september 1969 het volgende medegedeeld:

“The Government of Israel has noted the political character of the declaration made by the Government of Kuwait on acceding to the above Convention. In the view of the Government of Israel, this Convention is not the proper place for making such political pronouncements. The Government of Israel will, in so far as concerns the substance of the matter, adopt towards the Government of Kuwait an attitude of complete reciprocity.”.

Soortgelijke verklaringen zijn afgelegd door de Regering van Israël op 15 oktober 1969, 6 januari 1972, 12 januari 1977, 30 augustus 1977, 29 oktober 1979, 1 april 1981 en 14 augustus 1981 naar aanleiding van de verklaringen resp. voorbehouden met betrekking tot Israël afgelegd resp. gemaakt door de Verenigde Arabische Republiek, Bahrein, Jemen (Zuid-), Libië, Syrië, Saoedi-Arabië en Soedan (zie voor de verklaringen resp. voorbehouden rubriek E, resp. noten 1, 10, 14, 16, 18, 21 en 22).

³¹⁾ Onder de volgende verklaring:

“The Government of New Zealand does not regard the statements concerning paragraph 1 of article 11 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations made by the People's Republic of Bulgaria, the Byelorussian Soviet Socialist Republic, the Mongolian People's Republic, the Ukrainian Soviet Socialist Republic and the Union of Soviet Socialist Republics, as modifying any rights and obligations under that paragraph. Further, the Government of New Zealand does not accept the reservation to paragraph 2 of Article 37 of the Convention made by Cambodia, Morocco, Portugal and the United Arab Republic.”.

(Zie voor bovenbedoelde verklaringen resp. deze rubriek, noten 23 en 8, rubriek F, noot 4, deze rubriek, noten 9 en 7;

zie voor bovenbedoelde voorbehouden rubriek F, resp. noten 2, 6, 7 en 1.)

De Regering van Nieuw-Zeeland heeft naar aanleiding van de door China gemaakte voorbehouden (zie rubriek F, noot 13) op 25 januari 1977 bezwaar gemaakt en wel als volgt:

“The Government of New Zealand does not regard as valid the reservations to paragraphs 2, 3 and 4 of article 37 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 18 April 1961 made by the Government of the People's Republic of China and considers that those paragraphs are in force between New Zealand and the People's Republic of China.”.

³²⁾ Zie in verband met de bekrachtiging van het Verdrag door Korea ook noten 23 en 27.

De Regering van Korea heeft naar aanleiding van de mededeling door Roemeenië met betrekking tot de bekrachtiging door Korea (zie noot 27) op 28 mei 1971 de volgende verklaring afgelegd:

“The Republic of Korea took part in the United Nations Conference on Diplomatic Intercourse and Immunities, and contributed to the formulation of the Vienna Convention on Diplomatic Relations, done at Vienna on 18 April 1961, signed the Convention on the same day and duly deposited the instrument of ratification thereof with the Secretary-General of the United Nations on 28 December 1970.

As the resolution 195 (III) of the General Assembly of the United Nations dated 12 December 1948 declares unmistakably, the Government of the Republic of Korea is the only lawful government in Korea.

Therefore, the rights and obligations of the Republic of Korea under the said Convention shall in no way be affected by any statement that has no basis in fact or unjustly distorts the legitimacy of the Government of the Republic of Korea."

³³⁾ Onder de volgende verklaring:

«Le Gouvernement de la République française estime que l'article 38 paragraphe 1 doit être interprété comme n'accordant à l'agent diplomatique qui a la nationalité de l'Etat accréditaire ou y a sa résidence permanente qu'une immunité de juridiction et une inviolabilité, toutes deux limitées aux actes officiels accomplis par cet agent diplomatique dans l'exercice de ses fonctions.

Le Gouvernement de la République française déclare que les dispositions des accords bilatéraux en vigueur entre la France et des Etats étrangers ne sont pas affectés par les dispositions de la présente Convention.

Le Gouvernement de la République française ne considère pas les déclarations de la République populaire de Bulgarie, de la République populaire mongole, de la République socialiste soviétique de Biélorussie, de la République socialiste soviétique d'Ukraine et de l'Union des Républiques socialistes soviétiques relatives au paragraphe 1 de l'article 11 comme modifiant aucun droit ni aucune obligation découlant de ce paragraphe.

Le Gouvernement de la République française ne considère pas comme valide la réserve faite à l'article 27, paragraphe 4, par l'Etat du Koweït.

Le Gouvernement de la République française ne considère pas comme valides les réserves faites à l'article 37, paragraphe 2, par le Gouvernement du Cambodge, le Gouvernement du Royaume du Maroc, le Gouvernement du Portugal et le Gouvernement de la République arabe unie.

Aucune des présentes déclarations ne sera considérée comme faisant obstacle à l'entrée en vigueur de la Convention entre la République française et les Etats mentionnés.»

(Zie voor de verklaringen bedoeld in de derde alinea resp. deze rubriek, noot 23, rubriek F, noot 4, deze rubriek, noten 8, 9 en 7;

zie voor het voorbehoud bedoeld in de vierde alinea, rubriek F, noot 9;

zie voor de voorbehouden bedoeld in de vijfde alinea rubriek F, resp. noten 2, 6, 7 en 1.)

Zie ook in verband met de toepasselijkverklaring van het Verdrag op het „Land" Berlijn door de Bondsrepubliek Duitsland, noot 12.

De Regering van Frankrijk heeft op 28 december 1976 tegen de door China gemaakte voorbehouden (zie rubriek F, noot 13) bezwaar gemaakt en wel als volgt:

«Le Gouvernement de la République française ne considère pas comme valides les réserves faites à l'article 37 de la Convention de Vienne sur les relations diplomatiques en date, à Vienne, du 18 avril 1961, par la République populaire de Chine. La présente déclaration ne sera pas considérée comme faisant obstacle à l'entrée en vigueur de la Convention entre la République française et la République populaire de Chine.»

³⁴⁾ Zie in verband met de toepasselijkverklaring van het Verdrag op het „Land" Berlijn door de Bondsrepubliek Duitsland, noot 12.

De Regering van de Verenigde Staten van Amerika heeft naar aanleiding van de door Bahrein, Koeweit, de Verenigde Arabische Republiek, Kambodja en Marokko gemaakte voorbehouden (zie rubriek F, resp. noten 10, 9, 1, 2 en 6) op 2 juli 1974 het volgende medegedeeld:

“The Government of the United States of America states its objection to reservations with respect to paragraph 3 of article 27 by Bahrain; with respect to paragraph 4 of article 27 by Kuwait; with respect to paragraph 2 of article 37 by the United Arab Republic (now the Arab Republic of Egypt), by Cambodia (now the Khmer Republic) and by Morocco, respectively. The Government of the United States, however, considers the Convention as continuing in force between it and the respective above-mentioned States except for the provisions to which the reservations are addressed in each case.”.

F. TOETREDING

De volgende Staten hebben een akte van toetreding nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

met betrekking tot het *Verdrag* in overeenstemming met zijn artikel 50:

Mauritanië	16 juli 1962
Sierra Leone	13 augustus 1962
Ivoorkust	1 oktober 1962
Laos	3 december 1962
Niger	5 december 1962
Kongo (Brazzaville)	11 maart 1963
Jamaica	5 juni 1963
Madagascar	31 juli 1963
Gabon	2 april 1964
de Verenigde Arabische Republiek ¹⁾	9 juni 1964
Algerije	14 april 1964
Rwanda	15 april 1964
Oeganda	15 april 1965
Malawi	19 mei 1965
Kenya	1 juli 1965
Kambodja ²⁾	31 augustus 1965
Nepal ³⁾	28 september 1965
Afghanistan	6 oktober 1965
India	15 oktober 1965
Trinidad en Tobago	19 oktober 1965
Maleisië	9 november 1965
El Salvador	9 december 1965
de Mongoolse Volksrepubliek ⁴⁾	5 januari 1967
Dahomey ⁵⁾	27 maart 1967
Spanje	21 november 1967
Guinee	10 januari 1968
Tunesië	24 januari 1968
Honduras	13 februari 1968
Mali	28 maart 1968
Somalië	29 maart 1968

Boeroendi	1 mei 1968
Marokko ⁶⁾	19 juni 1968
Cyprus	10 september 1968
Portugal ⁷⁾	11 september 1968
Peru	18 december 1968
Botswana ⁸⁾	11 april 1969
Swaziland	25 april 1969
Koeweit ⁹⁾	23 juli 1969
Lesotho	26 november 1969
Paraguay	23 december 1969
Togo	27 november 1970
IJsland	18 mei 1971
Jordanië	29 juli 1971
Bahrein ¹⁰⁾	2 november 1971
Bhoetan	7 december 1972
Guyana	28 december 1972
de Duitse Democratische Republiek ¹¹⁾	2 februari 1973
Zuid-Vietnam	10 mei 1973
Oman ¹²⁾	31 mei 1974
Nicaragua	31 oktober 1975
China ¹³⁾	25 november 1975
Equatoriaal Guinee	30 augustus 1976
Jemen (Zuid-) ¹⁴⁾	24 november 1976
de Verenigde Arabische Emiraten ¹⁵⁾	24 februari 1977
Kameroen	4 maart 1977
Libië ¹⁶⁾	7 juni 1977
Tsjaad	3 november 1977
Bolivia	28 december 1977
Haiti ¹⁷⁾	2 februari 1978
Syrië ¹⁸⁾	4 augustus 1978
Djibouti	2 november 1978
Ethiopië	22 maart 1979
Seychellen	29 mei 1979
Kaapverdië	30 juli 1979
Birma	7 maart 1980
Vietnam ¹⁹⁾	26 augustus 1980
de Democratische Volksrepubliek Korea ²⁰⁾	29 oktober 1980
Saoedi-Arabië ²¹⁾	10 februari 1981
Soedan ²²⁾	13 april 1981
Mozambique ²³⁾	18 november 1981
Indonesië	4 juni 1982
Sao Tomé en Principe	3 mei 1983
het Koninkrijk der Nederlanden ²⁴⁾	7 september 1984
(voor het gehele Koninkrijk)	

met betrekking tot het *Facultatief Protocol betreffende de verkrijging van nationaliteit* in overeenstemming met zijn artikel V door:

Laos	3 december 1962
Madagascar	31 juli 1963
Panama	4 december 1963
Gabon	2 april 1964
de Verenigde Arabische Republiek ¹⁾	9 juni 1964
Kenya	1 juli 1965
Kambodja	31 augustus 1965
Nepal	28 september 1965
India	15 oktober 1965
Maleisië	9 november 1965
Niger	28 maart 1966
Guinee	10 januari 1968
Tunesië	24 januari 1968
België	2 mei 1968
Botswana	11 april 1969
Paraguay	23 december 1969
IJsland	18 mei 1971
Oman	31 mei 1974
Zaire	15 juli 1976
Marokko	23 februari 1977
Libië	7 juni 1977
Sri Lanka	31 juli 1978
Birma	7 maart 1980
Malawi	29 april 1980
Indonesië	4 juni 1982
het Koninkrijk der Nederlanden ²⁴⁾ (voor het gehele Koninkrijk)	7 september 1984

met betrekking tot het *Facultatief Protocol betreffende de verplichte regeling van geschillen* in overeenstemming met zijn artikel VII door:

Laos	3 december 1962
Madagascar	31 juli 1963
Panama	4 december 1963
Gabon	2 april 1964
Costa Rica	9 november 1964
Kenya	1 juli 1965
de Democratische Republiek Kongo ²⁵⁾	19 juli 1965
Kambodja	31 augustus 1965
Nepal	28 september 1965
India	15 oktober 1965
Maleisië	9 november 1965
Niger	26 april 1966

Guinee	10 januari 1968
Australië	26 januari 1968
Botswana	11 april 1969
Paraguay	23 december 1969
IJsland	18 mei 1971
Fiji	21 juni 1971
Oman	31 mei 1974
Pakistan	29 maart 1976
Bahamas	17 maart 1977
Sri Lanka	31 juli 1978
Seychellen	29 mei 1979
Malawi	29 april 1980
het Koninkrijk der Nederlanden ²⁴⁾	7 september 1984
(voor het gehele Koninkrijk)	

Verklaring van voortgezette gebondenheid

De volgende Staten hebben de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties medegedeeld zich gebonden te achten aan het *Verdrag* dat voor het verkrijgen van de onafhankelijkheid op hun grondgebied van toepassing was:

Malta ²⁶⁾	7 maart 1967
Barbados	6 mei 1968
Mauritius	18 juli 1969
Fiji	21 juni 1971
Tonga ²⁷⁾	14 februari 1972
Papoea Nieuw-Guinea	4 december 1975
Bahamas ²⁸⁾	17 maart 1977
Bangladesh	13 januari 1978
Nauru	5 mei 1978
Kiribati	2 april 1982
Tuvalu	15 september 1982

De volgende Staten hebben de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties medegedeeld zich gebonden te achten aan het *Facultatief Protocol betreffende de verplichte regeling van geschillen* dat voor het verkrijgen van de onafhankelijkheid op hun grondgebied van toepassing was:

Malta	7 maart 1967
Mauritius	18 juli 1969

1) Thans geheten: Egypte.

De toetreding geschiedde onder de volgende voorbehouden:

“1. Paragraph 2 of article 37 shall not apply.

2. It is understood that the accession to this Convention does not mean in any way a recognition of Israel by the Government of the United Arab Republic.

Furthermore, no treaty relations will arise between the United Arab Republic and Israel.”

Zie met betrekking tot het voorbehoud onder 1 ook: rubriek E, noten 10, 15, 20, 24, 25, 26, 29, 31, 33 en 34, en deze rubriek, noten 24, 27 en 28;

zie met betrekking tot het voorbehoud onder 2 ook rubriek E, noot 30.

De Regering van Egypte heeft op 18 januari 1980 medegedeeld, dat zij het voorbehoud met betrekking tot Israël intrekt met ingang van 25 januari 1980.

²⁾ Onder het volgende voorbehoud:

The diplomatic immunities and privileges provided for in article 37, paragraph 2, of the aforementioned Convention, recognized and admitted in customary law and in the practice of States in favour of heads of missions and members of diplomatic staff of the mission, cannot be granted by the Royal Government of Cambodia for the benefit of other categories of mission staff, including administrative and technical staff.

Zie ook rubriek E, noten 10, 15, 20, 24, 25, 26, 29, 31, 33 en 34 en deze rubriek, noten 24, 27 en 28).

³⁾ Onder het volgende voorbehoud:

“Subject to the reservation with regard to article 8, paragraph 3, of the Convention, that the prior consent of His Majesty’s Government of Nepal shall be required for the appointment to the diplomatic staff of any mission in Nepal of any national of a third State who is not also a national of the sending State.”

⁴⁾ Onder het volgende voorbehoud en de volgende verklaring:

In respect of article 11, paragraph 1, the Government of the Mongolian People’s Republic maintains that any difference of opinion with regard to the size of a diplomatic mission should be settled by agreement between the sending and receiving States.

Referring to articles 48 and 50, the Government of the Mongolian People’s Republic deems it necessary to draw attention to the discriminatory nature of articles 48 and 50 of the Vienna Convention and declares that, as the Convention deals with matters affecting the interests of all States, it should be open for accession by all States. (*vertaling*)

Zie ook rubriek E, noten 10, 13, 20, 24, 25, 26, 29, 31 en 33 en deze rubriek, noten 24, 27 en 28.

De Regering van de Mongoolse Volksrepubliek heeft naar aanleiding van de bekrachtiging van het Verdrag door China (Taiwan) op 7 januari 1970 het volgende verklaard:

“The Government of the Mongolian People’s Republic considers null and void the signature and ratification by the Chiang Kai-shek regime of the Vienna Convention on Diplomatic Relations.

As is well known the Chiang Kai-shek clique has no rights whatsoever to speak on behalf of the Chinese people and that there is only one China – the People’s Republic of China.”

Zie ook rubriek E, noot 28.

De Regering van de Mongoolse Volksrepubliek heeft naar aanleiding van het door Bahrein gemaakte voorbehoud (zie noot 10) en naar aanleiding van de door China gemaakte voorbehouden (zie noot 13) op 18 januari 1978 het volgende medegedeeld:

“Reservation made by the Government of Bahrain to paragraph 3, article 27 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations is incompatible with the very object and purpose of the Convention. Therefore the Government of the

Mongolian People's Republic does not consider itself bound by the above-mentioned reservation.

The Government of the Mongolian People's Republic does not recognize the validity of the reservation made by the Government of the People's Republic of China to paragraphs 2, 3 and 4 of article 37 of the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations."

5) Thans geheten: Benin.

6) Onder het volgende voorbehoud:

«Le Royaume du Maroc adhère à la Convention sous réserve que le paragraphe 2 de l'article 37 ne s'applique pas.»

Zie ook rubriek E, noten 10, 15, 20, 24, 25, 26, 29, 31, 33 en 34 en deze rubriek, noten 24, 27 en 28.

7) Onder het volgende voorbehoud:

The diplomatic immunities and privileges provided for in article 37, paragraph 2, of the aforementioned Convention, recognized and admitted in customary law and in the practice of States in favour of heads of missions and members of diplomatic staff of the mission, cannot be granted by the Government of Portugal for the benefit of other categories of mission staff, including administrative and technical staff. (vertaling)

Zie ook rubriek E, noten 10, 15, 24, 26, 29, 31 en 33, en deze rubriek, noten 27 en 28.

De Regering van Portugal heeft het voorbehoud op 1 juni 1972 ingetrokken.

8) Onder het volgende voorbehoud:

"... article 37 of the Convention should be applicable on the basis of reciprocity only."

9) Onder het volgende voorbehoud en de volgende verklaring:

If the State of Kuwait has reason to believe that the diplomatic pouch contains something which may not be sent by pouch under paragraph 4 of article 27 of the Convention, it considers that it has the right to request that the pouch be opened in the presence of the representative of the diplomatic mission (concerned). If this request is refused by the authorities of the sending State, the diplomatic pouch shall be returned to its place of origin.

The Government of Kuwait declares that its accession to the Convention does not imply recognition of "Israel" or entering with it into relations governed by the Convention thereto acceded. (vertaling).

(Zie met betrekking tot de eerste alinea ook rubriek E, noten 20, 24, 33 en 34;

zie met betrekking tot de tweede alinea ook rubriek E, noot 30).

10) Onder de volgende voorbehouden:

"1. With respect to paragraph 3 of article 27, relating to the "Diplomatic Bag", the Government of the State of Bahrain reserves its right to open the diplomatic bag if there are serious grounds for presuming that it contains articles the import or export of which is prohibited by law.

2. The approval of this Convention does not constitute a recognition of Israel, or amount to entering with it into any transaction required by the aforesaid Convention."

Zie met betrekking tot de eerste alinea ook rubriek E, noten 3, 7, 9, 10, 15, 17, 19, 20, 23, 24, 25 en 34, en deze rubriek, noten 4, 17, 24 en 28;

zie met betrekking tot de tweede alinea ook rubriek E, noot 30.

¹¹⁾ Onder een soortgelijke verklaring en voorbehoud als afgelegd door de Sowjet-Unie (zie rubriek E, noot 7).

Zie ook rubriek E, noten 10, 13, 20 en 24 en deze rubriek, noten 24 en 28.

Zie ook in verband met de toepasselijkverklaring van het Verdrag op het „Land” Berlijn door de Bondsrepubliek Duitsland, rubriek E, noot 12.

¹²⁾ Onder de volgende verklaring:

“.... The accession of this Convention does not mean in any way recognition of Israel by the Government of the Sultanate of Oman. Furthermore, no treaty relations will arise between the Sultanate of Oman and Israel.”.

¹³⁾ Onder de volgende verklaring:

The “signature” on and “ratification” of this Convention by the Chiang Kai-shek clique usurping the name of China are illegal and null and void. (*vertaling*).

en onder de volgende voorbehouden:

The Government of the People’s Republic of China holds reservations on the provisions about nuncios and the representative of the Holy See in articles 14 and 16 and on the provisions of paragraphs 2, 3 and 4 of article 37. (*vertaling*).

(Zie met betrekking tot de voorbehouden ook rubriek E, noten 3, 7, 8, 9, 10, 15, 19, 20, 22, 24, 26, 31 en 33, en deze rubriek, noot 4).

De Regering van China heeft op 15 september 1980 medegedeeld, dat zij het voorbehoud met betrekking tot artikel 37, tweede, derde en vierde lid, intrekt.

¹⁴⁾ Onder het volgende voorbehoud en de volgende verklaring:

Reservation concerning Article 11, paragraph 1

In conformity with the principle of equality among States, the People’s Democratic Republic of Yemen holds that any difference of opinion regarding the size of the diplomatic mission should be settled by agreement between the sending State and the receiving State. (*vertaling*).

Declaration

The People’s Democratic Republic of Yemen states that its acceptance of the provisions of the Convention does not, in any way whatsoever, imply recognition of, or entering into contractual relations with, Israel. (*vertaling*).

(Zie met betrekking tot het voorbehoud ook rubriek E, noten 10, 13, 20 en 24 en rubriek F, noot 24;

zie met betrekking tot de verklaring ook rubriek E, noot 30).

¹⁵⁾ Onder de volgende verklaring:

“The accession of the United Arab Emirates to this Convention shall in no way amount to recognition of nor the establishment of any treaty relation with Israel.”.

¹⁶⁾ Onder de volgende voorbehouden:

1) The accession of the Socialist People’s Libyan Arab Jamahiriya to said Convention cannot be interpreted as signifying in any form whatsoever any recognition of Israel nor does accession to said Convention imply the entertaining of any relations or obligations with Israel.

2) The Socialist People’s Libyan Arab Jamahiriya will not be bound by Paragraph 3 of Article 37 of the Convention except on the basis of reciprocity.

3) In the event that the authorities of the Socialist People’s Libyan Arab Jamahiriya entertain strong doubts that the contents of a diplomatic pouch include items which may not be sent by diplomatic pouch in accordance with Paragraph 4 of Article 27 of said Convention, the Socialist People’s Libyan Arab Jamahiriya reserves its right to request the opening of such pouch in the presence

of an official representative of the diplomatic mission concerned. If such request is denied by the authorities of the sending state, the diplomatic pouch shall be returned to its place of origin. (*vertaling*)

Zie met betrekking tot het voorbehoud onder 1 ook rubriek E, noot 30;
zie met betrekking tot het voorbehoud onder 3 ook rubriek E, noten 3, 7, 15, 17, 20, 23 en 24 en deze rubriek, noot 24.

17) De Regering van Haïti heeft naar aanleiding van het door Bahrein gemaakte voorbehoud (zie noot 10) op 9 mei 1972 het volgende verklaard:

«Le Gouvernement haïtien estime que les réserves formulées par le Gouvernement bahreïnite et portant sur l'inviolabilité de la correspondance diplomatique risquent de rendre inopérante la Convention dont l'un des objectifs essentiels est précisément de mettre un terme à certaines pratiques nuisibles à l'exercice des fonctions assignées aux agents diplomatiques.»

18) De Regering van Syrië heeft op 15 mei 1979 nog het volgende medegedeeld:

1. The Syrian Arab Republic does not recognize Israel and will not enter into dealings with it.

2. The Optional Protocol Concerning the Compulsory Settlement of Disputes does not enter into force for the Syrian Arab Republic.

3) The exemption provided for in article 36, paragraph 1, shall not apply to the administrative and technical staff of the mission except during the first six months following their arrival in the receiving State. (*vertaling*).

Zie met betrekking tot het onder 1 gestelde ook rubriek E, noot 30;

zie met betrekking tot het onder 3 gestelde ook rubriek E, noot 15.

19) Onder de volgende verklaringen:

1. The degrees of privileges and immunities accorded the administrative and technical staff and the members of their families as stipulated in paragraph 2, article 37 of the Convention should be agreed upon in detail by the concerned States;

2. The provisions of articles 48 and 50 of the Convention are of a discriminatory character, which is not in accordance with the principle of equality of the sovereignty among States and limits the universality of the Convention. The Government of the Socialist Republic of Viet Nam, therefore, holds the view that all States have the right to adhere to the said Convention. (*vertaling*).

Zie ook rubriek E, noot 15.

20) De Democratische Volksrepubliek Korea wordt door het Koninkrijk der Nederlanden niet erkend.

21) Onder de volgende voorbehouden:

1. If the authorities of the Kingdom of Saudi Arabia suspect that the diplomatic pouch or any parcel therein contains matters which may not be sent through the diplomatic pouch, such authorities may request the opening of the parcel in their presence and in the presence of a representative appointed by the diplomatic mission concerned. If such request is rejected, the pouch or parcel shall be returned back.

2. Accession to this Convention shall not constitute a recognition of Israel or lead to any kind of intercourse with it or the establishment of any relations with Israel under the Convention. (*vertaling*).

Zie met betrekking tot het voorbehoud onder 1 ook rubriek E, noten 7, 15, 23 en 24;

zie met betrekking tot het voorbehoud onder 2 ook rubriek E, noot 30.

22) Onder de volgende voorbehouden en mededeling:

Reservations:

"The diplomatic immunities and privileges provided in article 37 paragraph 2 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 1961, recognized and admitted in customary law and in the practice of States in favour of heads of missions and members of diplomatic staff of the mission, cannot be granted by the Government of the Democratic Republic of the Sudan for other categories of mission staff except on the basis of reciprocity only.

The Government of the Democratic Republic of the Sudan reserves the right to interpret article 38 as not granting to a diplomatic agent who is a national of or permanent resident in the Sudan any immunity from jurisdiction, and inviolability, even though the acts complained of are official acts performed by the said diplomatic agent in the exercise of his functions.

Understanding:

"The Government of the Democratic Republic of the Sudan understands that its ratification of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 1961 does not imply whatsoever recognition of Israel or entering with it into relations governed by the said Convention."

Zie met betrekking tot de voorbehouden ook rubriek E, noot 15;
zie met betrekking tot de derde alinea ook rubriek E, noot 30.

23) Onder de volgende verklaringen:

"The People's Republic of Mozambique takes this opportunity to draw the attention to the discriminatory nature of the articles 48 and 50 of the present Convention which preclude a number of States from acceding to it. In view of its broad scope which affects the interests of all States in the world the present Convention should therefore be open for participation of all States.

The People's Republic of Mozambique considers that the joint participation of States in a convention does not represent their official recognition."

24) Onder de volgende verklaringen:

On the occasion of the accession of the Kingdom of the Netherlands to the Vienna Convention on Diplomatic Relations, the Kingdom of the Netherlands declares that it interprets the words "not, solely by the operation of the law of the receiving State" in article II of the Optional Protocol concerning Acquisition of Nationality as meaning that acquisition of nationality by descent is not regarded as acquisition of nationality solely by the operation of this law.

On the same occasion the Kingdom of the Netherlands further declares as follows:

1. The Kingdom of the Netherlands does not accept the declarations by the People's Republic of Bulgaria, the German Democratic Republic, the Mongolian People's Republic, the Ukrainian Soviet Socialist Republic, the Union of Soviet Socialist Republics, the Byelorussian Soviet Socialist Republic and the People's Democratic Republic of Yemen concerning article 11, paragraph 1 of the Convention. The Kingdom of the Netherlands takes the view that this provision remains in force in relations between it and the said States in accordance with international customary law.

2. The Kingdom of the Netherlands does not accept the declaration by the State of Bahrain concerning article 27, paragraph 3 of the Convention. It takes the view that this provision remains in force in relations between it and the State of Bahrain in accordance with international customary law. The Kingdom of the Netherlands is nevertheless prepared to agree to the following arrangement on a basis of reciprocity: If the authorities of the receiving state have serious grounds

for supposing that the diplomatic bag contains something which pursuant to article 27, paragraph 4 of the Convention may not be sent in the diplomatic bag, they may demand that the bag be opened in the presence of the representative of the diplomatic mission concerned. If the authorities of the sending state refuse to comply with such a request, the diplomatic bag shall be sent back to the place of origin.

3. The Kingdom of the Netherlands does not accept the declarations by the Arab Republic of Egypt, the Khmer Republic, the Socialist People's Libyan Arab Jamahiriyah, the Republic of Malta and the Kingdom of Morocco concerning article 37, paragraph 2 of the Convention. It takes the view that these provisions remain in force in relations between it and the said States in accordance with international customary law."

(Zie voor de onder 1 genoemde verklaringen resp. rubriek E, noot 23, rubriek F, noten 11 en 4, rubriek E, noten 9, 7 en 8 en rubriek F, noot 14; zie voor de onder 2 genoemde verklaring noot 10; zie voor de onder 3 genoemde verklaringen noten 1, 2, 16, 26 en 6.)

²⁵⁾ Thans geheten: Zaïre.

²⁶⁾ Onder de volgende verklaring:

"The Government of Malta does not regard the statement concerning paragraph 1 of article 11 made by the Byelorussian Soviet Socialist Republic, the Ukrainian Soviet Socialist Republic and the Union of Soviet Socialist Republics as modifying any rights and obligations under that paragraph.

"The Government of Malta wishes to declare that paragraph 2 of article 37 shall be applied on the basis of reciprocity."

(Zie voor de onder 1 bedoelde verklaring rubriek E, resp. noten 8, 9 en 7.)

Zie met betrekking tot de verklaring ten aanzien van artikel 37, tweede lid, ook noot 24.

²⁷⁾ Onder aanvaarding van de bezwaren gemaakt door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland bij de bekrachtiging van het Verdrag met betrekking tot de voorbehouden en verklaringen gemaakt en afgelegd door Egypte, Witrusland, de Sowjet-Unie, de Oekraïne, de Mongoolse Volksrepubliek, Bulgarije, de Khmer Republiek, Marokko en Portugal (zie rubriek E, noot 10).

²⁸⁾ Onder handhaving van de door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland vóór de onafhankelijkheid van Bahamas (10 juli 1973) gemaakte bezwaren (zie rubriek E, noot 10).

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag en de Protocolen zijn ingevolge resp. artikel 51, eerste lid, van het Verdrag, artikel VI, eerste lid, van het Facultatief Protocol betreffende de verkrijging van nationaliteit en artikel VIII, eerste lid, van het Facultatief Protocol betreffende de verplichte regeling van geschillen op 24 april 1964 in werking getreden.

Voor de Staten die het Verdrag na 25 maart 1964 bekrachtigen of tot het Verdrag toetreden, treedt het Verdrag ingevolge zijn artikel 51, tweede lid, in werking op de dertigste dag na de datum van nederlegging van de akte van bekrachtiging of toetreding.

Voor de Staten die een der of beide Protocollen na 25 maart 1964 bekrachtigen of daartoe toetreden, treden die Protocollen ingevolge artikel VI, tweede lid, van het Facultatief Protocol betreffende de verkrijging van nationaliteit en artikel VIII, tweede lid, van het Facultatief Protocol betreffende de verplichte regeling van geschillen in werking op de dertigste dag na de datum waarop die Staat zijn akte van bekrachtiging of toetreding met betrekking tot het betreffende Protocol heeft nedergelegd.

Wat het *Koninkrijk der Nederlanden* betreft, zullen het Verdrag en de beide Protocollen op 7 oktober 1984 voor het gehele Koninkrijk in werking treden.

J. GEGEVENS

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1981, 174.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Statuut van het Internationale Gerechtshof zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1979, 36.

Het onderhavige Verdrag, met de twee Protocollen, is in overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties op 24 juni 1964 geregistreerd bij het Secretariaat der Verenigde Naties onder nr. 7310. De Engelse, Franse, Chinese, Russische en Spaanse tekst van het Verdrag en de Protocollen zijn afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 500, blz. 95 e.v.

Uitgegeven de *veertiende* september 1984.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. VAN DEN BROEK